

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899585
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899585.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti D. E. pre trestný čin závažnej krádeže vlámaním spáchanej v rámci kriminálneho zoskupenia za účelom dosahovania príjmu podľa § 127 a iné Trestného zákona Rakúskej republiky v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí 26. februára 2013 v Bratislave o odvolaní D. E. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. januára 2013, sp. zn. 5 Ntc 7/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie odsúdeného D. E. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Citovaným rozsudkom Krajský súd v Trnave na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky uznal podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia rozsudok Krajského súdu Viedeň Nové Mesto zo dňa 24. augusta 2011, sp. zn. 39Hv/82/11x, v spojení s rozhodnutím Vrchného krajského súdu Viedeň zo dňa 14. novembra 2011, sp. zn. 18Bs 256/11w, ktorým bol D. E. uznaný za vineného z trestného činu závažnej krádeže vlámaním spáchanej v rámci kriminálneho zoskupenia za účelom dosahovania príjmu podľa § 127, § 128 ods. 1, bod 4, § 129 bod 2, § 130 druhý a štvrtý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky ako spolupáchateľ podľa § 12 druhý prípad Tr. zák. a trestný čin hrubého nátlaku podľa § 105 ods. 1, § 106 ods. 1 bod 1 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 28 ods. 1 Tr. zák. Rakúskej republiky podľa jeho druhej trestnej sadzby § 130 na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorého zvyšok vykoná na území Slovenskej republiky a pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na území Slovenskej republiky bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odsúdený D. E. odvolanie. V jeho písomnom vyhotovení namietal, že nesúhlasí s výkonom zvyšku trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, pretože ako bývalý policajt medzi odsúdenými by mohol mať problémy, mohol by byť šikanovaný. Napokon na Slovensku by ani nemal také podmienky vo výkone trestu ako v Rakúskej republike.

Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a prikázal tomuto, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti, ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie D. E. nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave pri uznaní predmetného rozsudku Krajského súdu Viedeň Nové Mesto z 24. augusta 2011, sp. zn. 39Hv/82/11x, v spojení z rozhodnutím Vrchného Krajského súdu Viedeň zo 14. novembra 2011, sp. zn. 18Bs 256/11w, postupoval v súlade so zák. č. 549/ 2011 Z.z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí rady Európy č. 2008 / 909/ SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúmaní veci nezistil žiadne pochybenie krajského súdu pri aplikácii uvedených zákonných noriem. V súlade s odôvodnením prvostupňového súdu preto možno konštatovať, že nebol zistený žiadny dôvod na odmietnutie uznania citovaného rozsudku Rakúskej republiky ohľadne občana Slovenskej republiky D. E. na území Slovenskej republiky v zmysle § 16 zák. č. 549/2011 Z. z., z dôvodu ktorých by súd obligatórne nemohol rozhodnúť o uznaní rozsudku na území Slovenskej republiky. Zo spisového materiálu nie je totiž zistiteľná žiadna skutočnosť, ktorú by bolo možné podradiť k dôvodom, pre ktoré je nutné vo vykonávajúcom štáte odmietnuť uznanie rozsudku dožadujúceho sa štátu /§ 16 ods. 1 body a/ -k//.

Správne je tiež zistenie prvostupňového súdu, že skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané je trestným činom nielen podľa právneho poriadku Rakúskej republiky, ale je trestným činom aj podľa právneho poriadku - Trestného zákona - Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z jednotlivých ustanovení zákona č. 549/2011 Z.z. vo vzťahu k dokumentácii predloženej Spolkovým ministerstvom spravodlivosti Rakúskej republiky je preto správny záver, ku ktorému došiel krajský súd, že sú splnené všetky podmienky pre uznanie už citovaného rozsudku Krajského súdu Viedeň Nové Mesto v spojení s citovaným rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň na území Slovenskej republiky, ako aj všetky predpoklady pre vykonanie tohto rozhodnutia na území Slovenskej republiky.

Na uvedenom závere nemôžu nič zmeniť ani odvolacie námietky odsúdeného, ktoré z hľadiska zákonných podmienok uznania cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky podľa zákona číslo 549 / 2011 Z. z. sú irelevantné.

Správne postupoval krajský súd aj pokiaľ zaradil D. E. podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon zvyšku trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. V rozsudku krajského súdu nie je totiž skutočne uvedený žiadny stupeň diferenciácie výkonu trestu, a preto bolo potrebné rozhodnúť v tomto ohľade v prospech odsúdeného D. E., a teda o jeho zaradení do najmiernejšej skupiny pre výkon trestu.

Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie prvostupňového súdu, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie odsúdeného D. E. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.